JONG EN OUD IN DE ARDENNEN
CHRIS RUYTERS

Het is 1 september als ik na afloop van de woensdag avondrit vraag of er iemand is die de Claude Criquielion wil fietsen op zaterdag 4 september in La Roche in de Ardennen over 172 kilometer. Ik krijg vreemde blikken toegeworpen, hier heeft dus niemand op gerekend. De reacties verschillen van ik heb veel te weinig kilometers in de benen, heb voor zaterdag al iets gepland, de tijd is te kort tot zaterdag. Geert Schuren vraagt wat de Claude Criquielion eigenlijk is en toont als aspirant lid aan interesse te hebben. Helaas is hij zaterdag verhinderd (krant bezorgen en turnles geven). Dus keerde ik huiswaarts met het idee dat er dit jaar niks van zou komen. En om helemaal alleen te gaan daar had ik geen zin in.

Vrijdagavond om ongeveer 20.30 uur wordt er aangebeld en direct heb ik een voorgevoel dat het Geert is. Mijn voorgevoel wordt bevestigd. Even schrik ik want hier heb ik niet meer op gerekend. Geert blijkt een en ander geregeld te hebben m.b.t. het turnen en de kranten bezorgt hij nog wel even voor vertrek. Ik kan het nu niet meer maken om niet meer te gaan. We spreken af de volgende dag om 7.00 uur te vertrekken. Ik zal Geert ophalen zodat we samen met één auto kunnen reizen. Bij gebrek aan een twinny load haal ik snel nog de achterbank uit de auto, zodat beide fietsen er gemakkelijk in gaan.

Na een slechte nachtrust (benauwd en mag me niet verslapen) ben ik om 6.00 uur op. En om even na 7.00 uur vertrekken we richting Ardennen. Ik geef mijn old timer nog eens flink de sporen en na 1,5 uur arriveren we in La Roche. Hier is het al een drukte van jewelste, de straat waar gestart wordt om 9.00 uur staat al bomvol. De weersverwachting is goed en het is ongeveer 20° C als we vertrekken. La Roche ligt in een dal dus moeten we gelijk omhoog, 2,8 kilometer á 5,4% stijging. Tijdens de autorit heb ik Geert gewezen op de diverse zware hellingen en waar deze in de rit voorkomen. Omdat ik weet dat Geert zeer goed bergop kan (volgens mij heeft niemand hem kunnen verslaan in zijn eerste jaar Lekke Tube) stel ik voor dat hij niet op mij hoeft te wachten.

Er zijn diverse categorieën voor dames en heren voor wat betreft leeftijden en de daarbij behorende tijden om goud, zilver dan wel brons te behalen. Voor Geert bijvoorbeeld 19 jaar geldt dan minder dat 6 uur is goud, minder dan 7,10 uur is zilver en brons boven 7,10 uur. Dit is mijn derde start en 2 jaar geleden had ik mijn beste resultaat met 7,33 uur (net niet zilver). Ik mag gezien de leeftijd er langer over doen om goud, zilver of brons te halen. Maar dit telt voor mij eigenlijk helemaal niet mee. Het is al zwaar genoeg om deze

rit uit te rijden, laat staan ook nog eens zo snel mogelijk te fietsen. Maar Geert is nog jong en heeft meer capaciteit en ook waarschijnlijk meer ambitie om er voor te gaan. Geert zegt dat hij op zijn eigen tempo bergop wil fietsen, maar boven toch op mij te wachten. Hij wil eerst de kat uit de boom kijken (heb ik dan soms overdreven over de zwaarte?), wat ik niet onverstandig vindt.

Als we zo’n 25 kilometer onderweg zijn is het peloton van bij de start uit elkaar gevallen in kleine groepjes, elk met zijn eigen snelheid. Dan na 53 kilometer is er de tiende beklimming, de Mur de La Vélomédiane. 1,8 Kilometer á 8,8% lijkt op papier misschien niet zo zwaar maar is dit wel. Degene die dit als eens gefietst heeft kan dit beamen. Dit is net de Keutenberg maar dan veel langer. Vooral voor deze heb ik Geert gewaarschuwd. Geert rijdt zo’n 30 meter voor mij. Plotseling moet hij van de fiets omdat hem de doorgang versperd wordt doordat op de smalle weg fietsers moeten afstappen. Met veel geluk kan ik ertussen door in slowmotion, de lopers hebben bijna hetzelfde tempo. Op een minder steil stuk kan Geert weer op gang komen. Na het eerste deel van de klim zit langs de weg een man buiten op een orgel te spellen en tevens is hier ook een mobiele fietsreparatieploeg gestationeerd. Gelukkig hoeven we er geen gebruik te maken. Er rest nu nog slechts een minder steil stuk. Als we boven komen volgt een klein stuk vals plat en dan de afdaling terug richting La Roche, waar we even kunnen herstellen. In de afdaling horen we ineens een sirene en na de volgende bocht weten we waarom. Er staat een groepje fietsers bij een fietser die in de berm ligt. De ernst ervan kan ik niet bepalen in de paar seconden dat we hard er langs gaan.

We rijden even later La Roche binnen hier staan veel mensen te kijken en zijn de terrassen tjokvol. Bij de kerk gaan we rechtsaf en nu komt het zwaarste stuk van de hele rit namelijk 1 kilometer á 11,3%, dan 300 meter á 15,2% en dan nog eens 1,3 kilometer á 11% en last but not least 3,7 kilometer á 4% aan één stuk achter elkaar. Tijdens de klim wordt iedereen goed aangemoedigd door de vele toeschouwers. In het laatste deel van de steile klim wordt er nog een foto van iedereen gemaakt. Ik denk dat ik me daar op een foto niet meer zou terug kennen! De laatste 3,7 kilometer van de klim á 4% is werkelijk een martelgang, dit stuk loopt door het bos en door de bochten kun je niet zien wanneer het einde van de klim is. Hier zijn erg veel afstappers. Ook mij kost het veel moeite maar ik vertik het om af te stappen alhoewel mijn hele lichaam zegt dat wel te doen. Waar denk je op zo’n moment aan? Maar ook de gedachte van ik had nu lekker in de zon kunnen liggen. Maar als ik zie hoe anderen ook rare bekken trekken denk ik ineens aan de reclame kreet van Kit-Kat. Waar zijn wij nou helemaal mee bezig? Have a break have a …..

Als er eindelijk een eind aan de beklimming komt volgt gelijk de eerste

bevoorrading en zie ik Geert weer. Hij zegt er pas een paar minuten te staan, dit geeft mij weer nieuwe moed. Het is druk bij de bevoorrading. We pakken wat biscuits en bananen en vullen de bidons weer. Na ongeveer 10 minuten vertrekken we weer alhoewel de verleiding om nog te blijven groot is, lekker in de zon en uitrusten. Er zijn nu 73 kilometer afgelegd en het zwaarste deel zit erop. Tot de tweede bevoorrading, 122 kilometer, volgen nog 6 beklimmingen die lang niet zo zwaar zijn als de voorgaande. De twintigste van de in de totaal 24 beklimmingen schiet er weer bovenuit, 1,4 kilometer á 10,3%, de Côte de Beffe genoemd. Bij alle 24 hellingen staan borden naast de weg die het stijgingspercentage en de afstand aangeven (dit is wel een handig gegeven). Ik weet als ik nu ook niet van de fiets hoef ik feitelijk al gefinisht ben. Als ik boven kom wacht Geert alweer op mij, ook hij geeft geen krimp. Toch betrap ik mijzelf er op steeds vaker op de kilometerteller te kijken om te zien hoe veel kilometers al zijn afgelegd, de snelheid interesseert mij totaal niet. Ik hoef maar te fietsen tot kilometer 165 omdat de laatste 7 kilometer afdaling zijn terug naar La Roche. Als we dan eindelijk bij dit punt aan belanden geeft dit een heerlijk gevoel, 7 kilometer alleen maar sturen en soms een beetje te remmen.

Na 8,5 uur arriveren we weer in La Roche. Ook hier is het een drukte van jewelste. We besluiten direct huiswaarts te gaan. Ik zie een uitslaglijst hangen aan het finish gebouw. Er blijkt een Belg gewonnen te hebben met 4 minuten voorsprong op een Nederlander. Niet te geloven hij heeft slechts 4,55 uur nodig gehad (gemiddeld 35 kilometer per uur). Dit hebben we als Lekke Tube groep volgens mij op het vlakke zelfs nog net niet gehaald. Zelf blijken we 22 kilometer per uur gefietst te hebben. Voor mij betekend dit dat ik een klein uur langzamer was dan 2 jaar geleden. Ik begin toch echt te oud te worden voor dit werk! We laden onze karretjes in en om 19.30 uur zijn we weer retour in Linne. We spreken af de volgende dag de 4-heuvelen route met de Lekke Tube mee te fietsen. Ik zeg alleen dan op Frits zijn plaats te willen zitten. Geert heeft de volgende dag nergens last van (toch maar niet op stap gegaan) en wint prompt nog alle vier de sprints bergop.

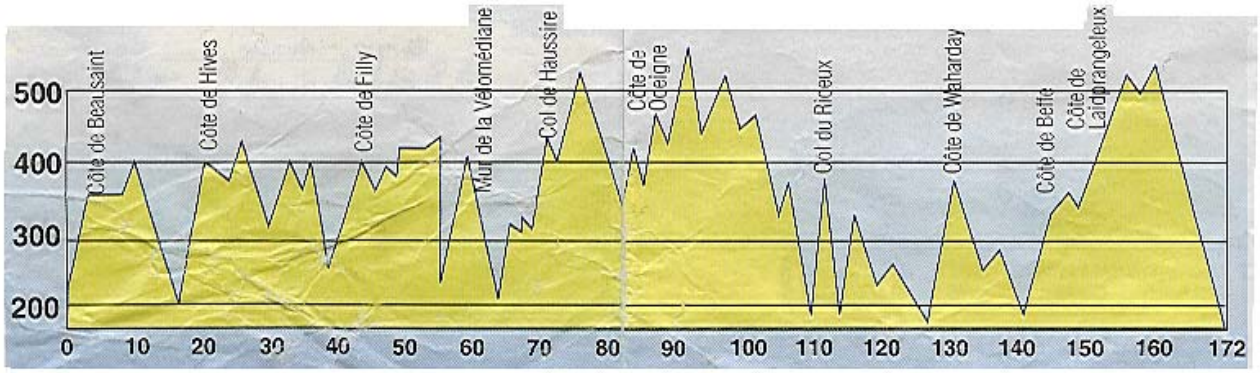

Op zaterdag 18 september hebben we nog een en ander dunnetjes

overgedaan in de mergelheuvelland 2-daagse die vanuit St. Geertruid van start ging over 160 kilometer ook met prachtig weer. Deze tocht liep voor een gedeelte door de Voerstreek en voor de rest door Zuid-Limburg met de nodige “bergen” zoals Camerig – Vaalserberg – Eyserbosweg – Cauberg – Keutenberg enz.. Maar deze tocht kan in zwaarte niet tippen aan de Claude Criquielion. Op de allerlaatste klim (Keutenberg) moet Geert van de fiets af en dit keer is er niemand die de weg verspert. Als ik langs hem door rij geeft mij dit een kick. Sorry Geert, dit moest ik even kwijt. We hebben samen twee mooie, maar ook zware tochten gefietst in een prachtig landschap met mooi weer. Dit was wel een goede compensatie voor de vervallen verplaatsingstochten van de Lekke Tube. En wat Geert betreft hij heeft wel bewezen te kunnen fietsen en hopelijk komt er in de toekomst meer jonge aanwas bij de Lekke Tube.

Taxibedrijf

W. Beulen v.o.f.

Tevens personenbus voor max. 9 personen

Grotestraat 43
6067 BP Linne

Tel. 0475-462218 / 466144 / 461664
Autotel. 06-53445057 + 06-53782613
Fax. 0475-464311

DE LAATSTE TOCHT VAN DIT MILLENNIUM
RENÉ KIERKELS

Op de eerste zondag in Oktober van dit jaar is de laatste tocht van het seizoen voor de lekke tubers. Niets aparts, ware het niet dat we dit jaar een millennium afsluiten. Niet veel van de op het Kerkplein aanwezige leden van de A, B en D-ploeg zullen zich dit gerealiseerd hebben op deze zonnige maar kille zondagmorgen. De herfst is begonnen, er staat dan ook een sterke wind als we aan de laatste tocht beginnen.

Nog nauwelijks in Maasbracht lijkt Sjef Bok zijn derde lekke band van de afgelopen weken te pakken te hebben. Hij draait zich dan ook om, roepend "fietsen jullie maar door". Maar het blijkt een vals alarm te zijn geweest, want nauwelijks enkele kilometers verder sluit hij weer aan. Ondanks de sterke wind ligt het tempo hoog en afgaande op het vele gebabbel uit de groep blijkt de wind alleen de kopmannen parten te spelen. Dit verandert als we ter hoogte van Ell de wind van op zij krijgen. De gesprekken verstommen en het is nu ieder voor zich tegen het natuur geweld. Stoempend op de trappers, gegeseld worden door de wind, die je van alle mogelijke richtingen optaters verkoopt, denk ik en waarschijnlijk menigeen met mij "waar zijn we nu mee bezig". Maar dit alles zijn we weer snel vergeten als diezelfde wind ons in de rug blaast. Vanaf Stramproy staat de wind tot in Linne toe in ons voordeel. We koersen dan ook met een hoge snelheid naar ons nieuw clublokaal waar de warme koffie en de gebruikelijke vlaai staat te wachten. Geert ons nieuwe lid fietst op kop als we de maasbrug in Wessem naderen. Zoals gebruikelijk wordt hier altijd gesprint en gewonnen door die gene die de laatste kilometers het kopwerk schuwen, oeps wat zeg ik nu ! Aangekomen aan de voet van de brug zit dan ook (bijna) iedereen op het vinkentouw. Maar wat schets mijn verbazing, al de brug oprijdend komt maar niemand voorbij? Zelf zit ik achter de rug van Geert, die aan de kop sleurt en geen haar op mijn hoofd die er maar ook aan denkt om uit dit wiel te komen. Maar dan toch, eerst op het vlakke gedeelte boven op de brug zijn er enkele stoutmoedige die het als nog proberen. Maar gelukkig, ik zit dan reeds op geruime achterstand, zie dat Geert de sprint wint. Gelukkig dat gerechtigheid nog zegen viert zo op het einde van deze eeuw.

In Linne aangekomen bij ons nieuwe clublokaal worden we verwelkomt door de damesploeg en ploegleider Piet, die zich reeds tegoed doen aan de koffie en de aanwezige vlaai. De vrouw van Piet verzorgt ons weer voortreffelijk, waarvoor onze dank. We zijn dan ook in no time voorzien van drank en spijs. Het gesprek komt al snel op het winterseizoen m.a.w. de tijd is aangebroken om de mountainbike weer uit het vet te halen. Er worden dan ook over en

weer afspraken gemaakt. Wat opvalt is dat Har S. verschillende keren vraagt wanneer, waar en op welke tijdstippen men in gedachte heeft te gaan mountainbiken. Met verbazing vragen dan ook enkele leden of Har van plan is te gaan mountainbiken? Zeker, zegt Har, maar hij kijkt hierbij een beetje meewarig. Zou het thuisfront van Har hier niet zo voor zijn? denk ik dan bij mezelf. Misschien ben ik nu een beetje te vrijpostig, mijn excuus bij voorbaat. Maar mevrouw S., Har wil zo graag! We zullen goed op hem passen, ik weet zeker dat ik spreek namens alle lekke tubers, de vertrektijden weet hij reeds. Bedankt mevrouw S, hij zal uw eeuwig dankbaar blijven.

Lekke Tubers tot het volgende millennium.

VOOR
HET VAKKUNDIG
INLIJSTEN OP IEDERE
GEWENSTE MAAT

Zoals: handwerken, gravures,
etsen, prenten, pentekeningen,
foto's enz., met en zonder
passe-partout.
GROTE KEUZE LIJSTEN
EN PASSE-PARTOUTS.

INLIJSTERIJ
DOUVEN-KOOLEN V.O.F.
Graaf van Wassenbergstraat 1
Linne, (0475) 46 28 96

Geopend: elke dag van 13.00-18.00 uur.
Zaterdag van 09.00-16.00 uur.

EVALUATIE
JACK THEUNISSEN

Laten we beginnen met te zeggen dat we toch min of meer als één team dit jaar uit de strijd zijn gekomen en dat eigenlijk bijna niets meer een fusie tussen A en B in de weg staat. Misschien moeten we nog wat afspraken maken over snelheid en type tocht maar dan heb ik goede hoop dat we er wel uitkomen. In acht genomen dat Sjaak en Wim van Daal beide een nieuw karretje onder de kont hebben bestaat er bijna geen twijfel over een doorstart van de B in de A-groep. Of was het andersom?

Alhoewel ik het meest actuele opkomstklassement nog niet ken, schat ik wel in dat we dit jaar een vrij aardige gemiddeld aantal halen. Desalniettemin hebben toch enkele mensen, om wat voor reden dan ook, dit jaar een steekje laten vallen en we hopen met z'n allen dat dit van tijdelijke aard zal zijn.

En wat was het dit jaar een fantastische nazomer om te fietsen, maar laat nou net onze jaarlijkse topper, de Zuid-Limurg rondrit, toch in het water vallen. Een iets langere clubtocht hebben we dus niet voor de kiezen gekregen. Gelukkig heb ik m'n hart kunnen ophalen in enkele klimtochten in de grensstreek tussen Zuid-Limburg en de Voerstreek. Opvallend genoeg zijn er meer clubleden liefhebber van dergelijke sportieve uitjes; er is dus kennelijk toch ook behoefte aan tochten die niet alleen maar rond de kerkberg draaien. Ook tref je bij zulke tochten altijd diverse fietsclubs aan die gezamenlijk zo'n tocht volbrengen. Wellicht iets voor tijdens de jaarvergadering om eens over te bakkeleien.

Nu staat de seizoensafsluitingsrondrit nog op het programma, een stuk lekkere vlaai en een gezellige feestavond en dan duiken we de winter in. Lekker raggen met de bike door bos en veld maar altijd weer verheugend op de komst van het voorjaar en de start van een nieuw raceseizoen met de club. Ik wens iedereen een fijne winterstop en tot in de volgende eeuw!

FIETSEN NAAR TOSCANE DEEL 2
RENÉ HAMERS

Verslag vakantie 23 juni t/m 10 juli 1999.

Het tweede en tevens laatste deel van mijn reisverslag begint waar we de achtste dag van de vakantie zijn geëindigd, namelijk in Bludenz, aan de voet van de Oostenrijkse Alpen.
Om uw geheugen even op te frissen, het verslag beschrijft een fietstocht van Koblenz tot Florence. Aan deze expeditie namen deel, uw eigen correspondent van de B-groep, René Hamers en Henk K. uit Amersfoort.
Mocht u na het lezen van dit verslag besluiten dat een dergelijke tocht ook wel iets voor u zal zijn, dan raad ik u aan contact op te nemen met ondergetekende. Hij zal dan proberen u zo snel mogelijk op andere gedachten te brengen.

Veel leesplezier.

Dag 9, Bludenz - Galtür; 60 km.
De dag van de waarheid. Vandaag moeten we over de Silvretta Hochalpenstrasse, naar een hoogte van 2036 meter. Dit is de meest indrukwekkende etappe van de hele tocht. Tot Partenen aan het eind van het dal wordt zonder veel moeite 460 meter hoogte gewonnen. Daarna begint het echte werk; met 30 haarspeld-bochten en een percentage van 9 á 11% gaat het bergopwaarts. In het totaal zo’n 14 kilometer klimmen.

De fiets is te zwaar om lopend voort te duwen. We moeten dus op de fiets blijven zitten. Onderweg moeten we drie keer pauzeren. Op deze berg ben ik voor de eerste keer van mijn leven klinisch dood verklaard. Ik weet ook nu hoe het voelt als je de controle over al je spieren (ook die van de blaas) kwijtraakt. Gelukkig komen we overal bruisende beekjes tegen van smeltwater. Ik schat dat ik 11 bidons water heb genuttigd. Onderweg komen we wel lichte racefietsjes tegen, maar niemand die met een redelijk zware hybridefiets vol met bepakking de berg op kruipt.

Na uren van zweten, vloeken en inspanning komen we op de top. Boven ligt de eeuwige sneeuw. Deze aanblik is zo overweldigend dat de inspanningen van zoéven snel vergeten zijn. De jassen worden aangetrokken en de helm wordt opgezet. We dalen in een bloedvaart af tot zo’n 1600 meter, naar het dorpje Galtür. In de afdaling worden we geconfronteerd met koeien op de weg, hetgeen de afdaling nog spannender maakt. In Galtür slaan we de tent op achter een klein pension. Het idee dat op deze plek vorig najaar vele landgenoten onder de sneeuwlawines zijn bedolven stemt somber. Toch overheerst een gevoel van trots dat we deze berg op onze “oude dag”

hebben kunnen bedwingen. ’s Avonds in de tent denk ik, dit was eens maar nooit meer. Ik ben nog nooit van mijn leven zo kapot gegaan.

Dag 10, Galtür - Pfunds; 70 km.
Het grote dalen is begonnen. De eerste 30 kilometer van deze etappe door het Paznautal hoeven we nauwelijks de trappers te beroeren. Na de extreme inspanningen van de vorige dag vormt deze etappe een welkome afwisseling. De temperatuur blijft oplopen. Zolang je blijft fietsen heb je daar weinig last van, maar zodra je even moet stoppen slaat de warmte genadeloos toe.

In dit dal woont de bevolking in mooie oude rustieke houten huizen. Het dorpje Ischgl bestaat alleen maar uit hotels en pensions. In de zomer afgeladen vol met bergwandelaars, in de winter met wintersportgasten. Het laatste stukje van deze tocht gaat de weg weer geleidelijk omhoog door het Oberinntal tot Pfunds. We zijn vroeg op de camping en concluderen dat dit eigenlijk onze niet ingelaste rustdag was.

Dag 11, Pfunds - Prad; 59 km.
Vandaag staat de tweede Alpenpas op het programma, de Reschenpas. De Reschenpas gaat over de hoofdkam van de Alpen. Na Pfunds volgen we de rivier de Inn een eindje door Zwitserland. Nadat de Oostenrijkse grens weer is gepasseerd gaat de weg met een aantal haarspeldbochten door een bos omhoog naar de Norbertushöhe. Na een korte afdaling tot het wintersportplaatsje Nauders volgt een bescheiden klim naar de Italiaanse grens. Vlak daarna overschrijden we de Reschenpas. In vergelijking met de verschrikkelijke Silvrettapas is deze beklimming goed te doen.

De afdaling is gevaarlijk, 15%. Eenmaal beneden loopt de achterband plots leeg. Het ventiel heeft het begeven. Ik prijs mij gelukkig dat dit niet in de afdaling is gebeurd. We slaan de tent op in Prad. We zijn in Italië. Overigens doet dit gebied in Noord-Italië nog steeds zeer Oostenrijks aan. We bevinden ons hier in Zuid-Tirol, dat tot aan de eerste wereldoorlog nog deel uit maakte van Oostenrijk. De bevolking spreekt in meerderheid Duits. Inmiddels is de temperatuur opgelopen tot 35°. Vanavond eten we een ondefinieerbare bonenschotel.

Dag 12, Prad - Nals; 72 km.
Een combinatie van de hitte, pijn in de rug en de bonenschotel maakt dat ik mij deze dag zeer beroerd voel. Ik ben aan de diarree en voel me zo slap als een vaatdoek. Ons strakke tijdschema laat echter niet toe dat we vandaag een rustdag inlassen. Gelukkig heb ik Norit bij me. Na zes van deze wonder tabletjes klim ik op de fiets en neem mij heilig voor deze vakantie geen bonen meer te eten. Gelukkig hebben we vandaag een gemakkelijke etappe. De wind werkt in ons voordeel en we hoeven nauwelijks te klimmen. De etappe voert door Vinschgau, het droogste dal in de Oostalpen. Al jaren geleden

begonnen de boeren hier met de aanleg van kilometerslange irrigatiekanalen -en goten, die het water hoog uit de bergen aanvoeren. De weg gaat door wijnbouw en onafzienbare appelboomgaarden. Rond twee uur arriveren we bij de camping. De camping baas blijkt nog een dag vakantie te hebben.

Als zij ons daar zo zielig ziet staan besluit zij voor deze ene keer de camping een dag eerder dan gepland open te gooien. Omdat het niet verantwoord is om nog na twee uur op de fiets te zitten besluiten we vanaf vandaag om elke dag uiterlijk om zeven uur ‘s ochtends te vertrekken. Dat betekent dat we om zes uur uit de veren moeten. Vanavond gaan we naar de plaatselijke Pizzeria. Het eerste hoofdgerecht bestaat uit een pasta. Als tweede hoofdgerecht nemen we een pizza. Voor een liter huiswijn betalen we niet meer dan 8 gulden. Ik denk dat we de rest van de vakantie niet meer vaak zelf zullen koken.

Dag 13, Nals - Trento; 91km.
De etappe van vandaag gaat naar Trento, een belangrijk centrum van de wijnhandel en de eerste grote Italiaanse stad op onze route. De tocht gaat voornamelijk door wijngaarden. Halverwege de etappe verlaten we het Duitse taalgebied. Vanaf nu zal de weg vragen een stuk lastiger worden. Alleen een paar jongeren spreken een woordje Duits. Het zal dus veel handen en voeten werk worden. Juist in deze etappe laat de nauwkeurigheid van de route beschrijving het afweten. In het totaal rijden we 19 kilometer om.

Bij het eindpunt van de etappe is geen camping. We nemen onze intrek in een jeugdherberg. Ze zijn hier gelukkig wat vriendelijker dan in de jeugdherberg in Duitsland (zie etappe 4). Trento heeft een mooie en gezellige autoluwe binnenstad. Op het Piazza Duoma (domplein) vergapen we ons aan het vrouwelijke schoon (alleen kijken, niet aankomen). 99,9% Van de bevolking loopt rond met een draadloze telefoon. In Trento is het extreem warm. Om half tien ‘s avonds is het nog 31°. Van slapen komt dus hoegenaamd niets terecht.

Dag 14, Trento - Bardolino; 87 km.
Om zeven uur vertrekken we uit de jeugdherberg. Het einddoel van deze etappe is het Gardameer. De eerste 20 kilometer volgen we een fietspad langs de rivier de Adige. Het dal waar we door rijden wordt steeds smaller. Dit heeft als consequentie dat we vaak dicht langs de Autostrada del Brennero rijden (snelweg). Tegen het eind van de etappe gaan de Alpen geleidelijk over in heuvelland.

Vlak voor dat het Gardameer in zicht komt moet nog een kleine heuvel worden bedwongen. Het Gardameer is het grootste van de Italiaanse Alpenmeren (370 km²). Rond het Gardameer groeien op sommige plaatsen sinaasappels en citroenen. De dure camping ligt pal aan het meer. Eindelijk

kunnen we een keer zwemmen. Het stadje Bardolino ligt schitterend aan het Gardameer. Het heeft een gezellige voetgangerszone en mooie oeverpromenades. Ik kan mij voorstellen dat je op deze plek een zeer romantische tijd kan doorbrengen met je echtgenote. Helaas moet ik het doen met mijn goede vriend, die inmiddels een baardje heeft en zich twee dagen niet gewassen heeft.

Dag 15, Bardolino - Moglia; 96 km.
Vandaag trekken we de eindeloze Povlakte in. Tot aan de einder zien we niets anders dan landerijen, verspreide boerenhuizen -en schuren. Door een goede waterhuishouding is de Povlakte wel redelijk groen. Vandaag en morgen wanen we ons in Nederland.

Vlak voor het eind van deze etappe steken we de rivier de Po over, de langste rivier van Italië. We overnachten in het dorpje Moglia. Boven de pizzeria zijn enkele hotelkamers. Voor 35 gulden p.p. krijgen we een eenpersoonskamer. Moglia is een goede plek om oud te worden. Alle (mannelijke) 65-plussers verzamelen zich dagelijks op het dorpsplein, leggen een kaartje, wisselen de laatste nieuwtjes uit en genieten van de goede dingen des levens. Van een bejaardenhuis heeft men hier nog nooit gehoord.

Dag 16, Moglia - Sasso Marconi; 104 km.
De langste etappe van de vakantie. Het grootste deel van deze etappe voert nog door de Povlakte. Anders dan dat het hier vlak is valt er weinig over te vermelden. Aan het eind van de etappe doemen geleidelijk de Appenijnen op. Vlak voor Bologna stuiten we op een merkwaardig verschijnsel. Werden we eerder getrakteerd op wilde zwijnen en reeën, nu komen we in het bos welgevormde prostituees tegen die net buiten de grote stad hun tenten hebben opgeslagen.

Bij Bologna raken we de weg kwijt. Een voorbijganger op de racefiets zal ons de goede weg wijzen. Voor we het weten rijden we achter hem aan de snelweg op. Na enkele hachelijke kilometers vinden we de route weer terug. De camping in Sasso Marconi bevindt zich in een bos. Het weggetje omhoog naar de camping moeten we te voet afleggen. Het lijkt wel of de campings in Italië het niet zo op hebben met fietsers. Vaak moet je om de camping te bereiken eerst een onmogelijke steile helling beklimmen. De Italiaanse familie naast ons heeft voor haar tent een breedbeeld televisie opgesteld. Gelukkig hebben wij onze oordopjes, zodat we toch om half tien kunnen slapen.

Dag 17, Sasso Marconi - San Piero ; 70 km.
Vandaag zullen we Toscane bereiken. Daarvoor moeten we eerst over de Appenijnen. De klim is niet erg stijl (maximaal 6%) maar wel erg lang (ca. 20 kilometer klimmen). De weg omhoog voert naar de Passo della Futa. Op het hoogste punt van de pas staat een groot militair gedenkteken bij een Duitse

militaire begraafplaats. Hier liggen 35000 Duitse militairen begraven die gesneuveld zijn in WO2. De afdaling naar San Piero is erg mooi. We bevinden ons nu eindelijk in Toscane, met rijen cypressen, parasoldennen, wijn- en olijfboomgaarden en verspreide villa's op hellingen.

Morgen staat nog een kleine etappe van ca. 40 kilometer op het programma, alvorens we het eindoel, Florence zullen bereiken.

Dag 18, San Piero - Florence ; 40 km.
Na toch nog enkele stevige klimmetjes bereiken we om half elf 's ochtends Florence, de eindbestemming van deze vakantie. De bus gaat om zes uur vanavond terug dus we hebben nog de hele dag op deze prachtige stad te bekijken. Florence is één van de rijkste kunststeden ter wereld. Ondanks dat ik een uitgelezen kunstkenner ben (?) laat ik de beschrijving van deze kunstuitingen liever aan anderen over. Ons afscheidsdiner hadden we ons anders voorgesteld. Uitgerekend op de laatste dag van de vakantie barst om 16.00 uur een noodweer los. Onder een lekkend afdakje nuttigen we een paar kleffe oude boterhammen en een appel. Om zes uur stappen we kletsnat de bus in die ons zal terugbrengen naar Nederland (waar het op dat moment stralend weer is).

Over de busreis kunnen we kort zijn; oncomfortabel, veel te lang en saai. Zondag om 12.00 uur arriveren we in Nijmegen. Gelukkig is mijn echtgenoot zo sportief om mij niet van Nijmegen naar huis te laten fietsen. Zij staat klaar met de auto om mij af te halen en om half twee arriveer ik moe maar voldaan in Linne.

Epiloog
Deze fietstocht is zonder twijfel de mooiste tocht die ik ooit heb afgelegd. De route is zeer afwisselend en afgezien van de Silvrettapas goed te doen. 600 Kilometer omgeven door de bergen maakt dat je je heel klein voelt. Verstandig is om er meer dan 18 dagen voor uit te trekken. Je hebt dan meer tijd om bezienswaardigheden te bekijken en je kunt eens een rustdag inplannen (ingeval van ziekte of pech aan de fiets).

Achteraf bleek de hitte mijn grootste tegenstander. De tocht kan echter niet veel eerder in het seizoen worden verreden, omdat je dan niet de passen in de Alpen over kan. De oplossing schuilt in het vroeg opstaan en alleen in de (relatief) koele ochtenduren te fietsen. Blijft de verschrikkelijke Silvrettapas. Tijdens deze beklimming heb ik mij zelf zoals gezegd klinisch dood verklaard. Je zou kunnen overwegen deze etappe per trein af te leggen. Maar ja, hoe zit het dan met je eergevoel? Dat moet iedereen maar voor zich zelf uitmaken.

Tot slot, ik ben ca 4 kilo afgevallen, maar dat drinken we er wel weer aan. De kans is klein dat er voor volgend jaar weer een dergelijke expeditie op het

programma staat. Maar zeg nooit, nooit.

Buon viaggio

Medische Sportbegeleiding Herten

Sport-/ ontspanningsmassage
Tapen / bandageren
Blessure behandeling
Conditietesten
Voetreflexzonetherapie
Voedingsadviezen
Acupunctuur

Burg. Beenenstraat 19
6049 AN Herten
Tel. / Fax 0475 – 334043
Mobiel: 06 – 54970803

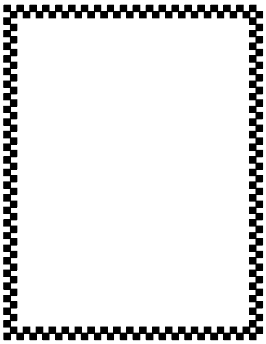

Naam: Dia Pernot.
Geboorteplaats: Grevenbicht.
Leeftijd: 36 jaar.
Lengte: 1,69 meter.
Gewicht: 60 kg..
Schoenmaat: 38.
Burgerlijke staat: Gehuwd.
Opleiding: Studie geneeskunde, specialisatie revalidatie.
Beroep: Revalidatie arts.
Wat zou je aan je uiterlijk willen veranderen: Ander kapsel.
Opvoeding: Vrij.
Ochtendhumeur: Geen last van.
Vereniging: TWC de Lekke Tube, tennisclub Beegden en vereniging van revalidatie artsen.
Wordt jouw sport serieus genomen?: Ja.
Andere sporten: Tennis en hardlopen.
Leukste sport naast fietsen: Hardlopen.
Minst leuke sport: Autorace en voetbal.
Sportief hoogtepunt: Paralympics Atlanta.
Dieptepunt: Nog niet gehad.
Favoriete sporter: Kan niet kiezen.
Favoriete sportster: Nelly Kooiman.
Sportieve concurrenten: De dames van de Lekke Tube.
Beste sportjournalist: Mart Smeets.
Slechtste sportjournalist: Weet ik niet.
Doping: Ben ik tegen.
Hobby's: Gitaar, toneel/musical, fietsen, bergwandelen, reizen en talen.
Huisdieren: Geen.
Lievelingsgerecht: Mosselen.
Drank: Rode wijn en ouzo.
Kleur: Zwart.
Tv-programma: X-files.
Radio: FM3.

Lievelingsmuziek: Grieks, Dalaras.
Laatst gekochte CD: Haris Alexiou.
Op welke muziek dans je stiekem voor de spiegel: Lekkere dansmuziek.
Waar kunnen ze je midden in de nacht voor wakker maken: Olijven en drop.
Favoriete films: Il Postino.
Favoriete acteur: Al Pacino en Harrison Ford.
Favoriete actrice: Heb ik niet.
Vakantieland: Mediterraan.
Romantisch: Vaak.
Beste karaktereigenschap: Discipline.
Slechtste karaktereigenschap: Doordrammer.
Bang voor: Nergens.
Ligt wakker van: Bij drukte.
Droomt vaak van: Heel veel verschillende dingen.
Waarover heb je je de laatste tijd geërgerd: Collega's.
Maakt zich ontzettend kwaad over: Roken.
Hekel aan: Afwassen en poetsen.
Heeft respect voor: Integere mensen.
Wie kan je niet uitstaan: Kan ik niet zo gauw bedenken.
Welke gebeurtenis uit je leven zou je nog eens over willen doen: Vakantie in Canada.
Welke zeker niet: Overlijden van een kind.
Grootste fout in mijn leven: Kan er geen verzinnen.
Ooit een prijs gewonnen: Nooit.
Kunst: Beeldhouwen.
Welk Nederlands nieuws van de afgelopen week bleef je het meeste bij: Nieuwe belastingwet.
Wereldnieuws: Oost-Timor.
Tijdschriften: Elle, reistijdschriften.
Laatst gelezen boek: Bezeten van mij, N. French.
Welk boek las je in een ruk uit: Bovenstaand boek.
Moet heel erg lachen om: Eddy Murphy.
Wanneer heb je voor het laatst gehuild: Afgelopen zondag.
Politiek: Niet echt geïnteresseerd.
Milieubewust: Zuinig met energie.
Je bent een dag de baas van Nederland; wat zou je als eerste veranderen?: Gezondheidszorg.
Waar raak je opgewonden van: Bijten in m'n oor.
Veilig vrijen: Altijd.
Ik heb me voorgenomen om: Niet meer zoveel drop te eten.
Haalt neus op voor: Kaklui.
Soms denk ik: Is er nog zoveel op de wereld te zien.

WIST U DAT

- dit de laatste Wist u dat... van het seizoen 1999 is
- deze rubriek naar alle waarschijnlijkheid volgend jaar terug keert
- onze vereniging sinds kort niet één, maar twee clubhuizen telt
- het voortbestaan van de B-groep aan een zijden draadje hangt
- velen met spanning uitkijken naar de jaarvergadering
- deze rubriek een uitstekende manier is om al je grieven kenbaar te maken
- slechts weinigen van deze mogelijkheid gebruik maken
- de feestavond een avond wordt om nooit meer te vergeten
- het programma van de feestavond nog niet rond is
- de regels aangaande het inleveren van de tenues dit jaar gewijzigd worden
- anders twee bestuursleden hun tenues zouden moeten inleveren
- deze twee bestuursleden zich hiervan nauwelijks bewust zijn
- steeds dezelfde mensen dit blaadje moeten vullen
- sommige leden van de A-groep zich niet wensen aan te passen aan de gemiddelde snelheid van de overgebleven B-leden
- deze B-leden zich daarom beraden of zij volgend jaar nog wel willen deel uitmaken van onze vereniging
- het afgelopen seizoen één van de droogste seizoenen in de geschiedenis van de Lekke Tube is geweest
- het gebruik van verboden stimulerende middelen, waaronder allerhande mueslirepen, binnen onze vereniging een wijdverbreid verschijnsel is
- de clubleiding dit oogluikend toestaat
- dit de laatste regel is van de rubriek Wist u dat....

IS HET “LEKKE TUBE” OF IS DE “TUBE” LEK?
SJEF BOK

Het einde van het seizoen nadert met rasse schreden. Jammer voor de liefhebber die plezier beleeft aan het fietsen in groepsverband. Van de andere kant is er misschien wat tijd over voor bezinning en antwoorden te vinden op de volgende vragen.

Bij iedere jaarvergadering stijgt het enthousiasme van de leden tot grote hoogte. Men is tot alles bereid, gezamenlijk fietsen, aangepaste snelheid, verplaatsingstochten mogen niet worden afgeschaft en er zal gezocht worden naar nieuwe leden middels aanschrijvingen en gesprekken, de feestavond mag niet worden afgeschaft enz. enz.. Tijdens de jaarvergadering denk je elke keer opnieuw dat er “leven” zit in de Lekke Tube.

Lopende het seizoen heb je het gevoel dat dit “leven” je door de vingers glipt en aan het einde van het seizoen denk je dat de vereniging zo dood is als een pier. Vervolgens wordt er op de jaarvergadering weer volop leven in geblazen en hebben we de cyclus weer gehad.
Hoe lang houden we dit nog vol?

Onze vereniging is goed te vergelijken met een echte tube: Als je een goede band flink op spanning hebt gepompt, kun je er een hele tijd mee vooruit. Iedere rechtgeaarde fietser weet echter dat je regelmatig opnieuw lucht in de band moet pompen. Doe je dat niet, dan heb je na enige tijd een slappe band.
Blijf je te lang op een slappe band rijden, zul je op den duur heel de band aan gort rijden. Pompen helpt dan niet meer.

Wanneer is onze vereniging aan gort gereden, wie heeft er nog een beetje lucht om nieuw leven in de tube te blazen?
Het enigste wat de laatste jaren is veranderd binnen de tube, is het aantal leden.
Och nee, ook het clubhuis. ***Clubhuis?!***
Zou het zo kunnen zijn dat na langdurig gebruik, de tube versleten is, zeg maar is uitgeleefd en dat nieuw ingeblazen lucht er niet lang in blijft zitten?

Op het moment dat een nieuwe band nodig is, dien je wel de middelen voorhanden te hebben om een nieuwe te kopen. Heb je die niet, dan zul je moeten accepteren dat je het risico van een lekke tube vergroot. Als wij dus willen dat er nieuw leven in de “tube” geblazen moet worden, dan dienen zich ook de juiste mensen beschikbaar te stellen.

Ik maak mij zorgen over de toekomst van de club. Al schrijvende komt mij een nieuwe spreuk opborrelen welke aanleiding moet zijn tot bezinning en tot het leveren van een oplossing bij de komende jaarvergadering.

Fietsen met een "slappe band" houdt geen stand.
Zijn er geen middelen om een nieuwe te kopen, zul je eerdaags moeten lopen.

Voor al Uw versprodukten
kaas - vleeswaren - eieren
levensmiddelen
brood en banket
diepvriesartikelen en banket
en de dagbladen

Al meer dan 60 jaar vertrouwd in Linne

Thoolen - Janissen

Montforterweg 9 Linne Tel. 0475 - 461549

OPKOMSTENKLASSEMENT A-GROEP

Aantal verreden tochten : 46 Aantal kilometer : 3366.1
Aantal uitgevallen tochten : 9

Beloning : 41 - 46 Tochten (90%-100%) GOUD
35 - 40 Tochten (75%- 90%) ZILVER
28 - 34 Tochten (60%- 75%) BRONS

Plt	Lid	Naam	Tochten	Aant.Km	Beloning
1.	90	Daamen, hennie	42	3045.1	Goud
2.	21	Senssen, har	36	2636.6	Zilver
	91	Ruyters, chris	36	2631.3	Zilver
4.	152	Stevens, bart	34	2426.6	Brons
	138	Theunissen, jac	34	2385.1	Brons
6.	137	Peeters, wim	33	2408.1	Brons
	26	Nelissen, piet	33	2317.3	Brons
8.	151	Kierkels, rene	32	2391.9	Brons
9.	75	Leenen, arnold	31	2322.7	Brons
10.	79	Corbeij, charles	27	2057.5	
11.	5	Daal van, jos	25	1802.7	
12.	159	Slabbers, p	24	1610.5	
13.	41	Vossen, thei	23	1826.3	
	160	Schuren, geert	23	1727.0	
	89	Leek van de, frits	23	1488.7	
16.	51	Dahmen, huub	13	936.8	
17.	52	Smits, ge	12	901.2	
18.	77	Cuypers, harry	10	693.6	
19.	44	Hendrix, bert	7	542.2	
20.	13	Schuren, harrie	5	432.8	
21.	14	Schuren, chris	4	328.5	
22.	87	Vrinzen, rob	0	0.0	
	88	Hilgers, robert	0	0.0	
	94	Houwen, martijn	0	0.0	
	143	Cuypers, pedro	0	0.0	

LEKKE BANDENKLASSEMENT A-GROEP

Aantal verreden tochten : 46 Aantal kilometer : 3366.1
Aantal uitgevallen tochten : 9

Pts	Lid	Naam	Lek.band	Tocht	Aant.Km
1.	52	Smits, ge	3	12	901.2
2.	75	Leenen, arnold	2	31	2322.7
3.	89	Leek van de, frits	1	23	1488.7
	5	Daal van, jos	1	25	1802.7
	26	Nelissen, piet	1	33	2317.3
	137	Peeters, wim	1	33	2408.1
	138	Theunissen, jac	1	34	2385.1

OPKOMSTENKLASSEMENT B-GROEP

Aantal verreden tochten : 25 Aantal kilometer : 1361.8
Aantal uitgevallen tochten : 4

Beloning : 23 - 25 Tochten (90%-100%) GOUD
19 - 22 Tochten (75%- 90%) ZILVER
15 - 18 Tochten (60%- 75%) BRONS

Plt	Lid	Naam	Tochten	Aant.Km	Beloning
1.	84	Bok, sjef	25	1361.8	Goud
2.	92	Heltzel, jac	24	1300.6	Goud
3.	125	Hamers, rene	18	957.5	Brons
4.	140	Cox, david	16	863.8	Brons
5.	4	Daal van, wim	15	846.1	Brons
6.	1	Vrinzen, erik	10	529.3	
7.	76	Cuypers, piet	7	369.8	
8.	119	Pol van, geert	3	143.3	
9.	81	Hulsbosch, sjra	0	0.0	
	142	Houben, roger	0	0.0	

LEKKE BANDENKLASSEMENT B-GROEP

Aantal verreden tochten : 25 Aantal kilometer : 1361.8
Aantal uitgevallen tochten : 4

Pts	Lid	Naam	Lek.band	Tocht	Aant.Km
1.	84	Bok, sjef	6	25	1361.8
2.	125	Hamers, rene	1	18	957.5
	92	Heltzel, jac	1	24	1300.6

OPKOMSTENKLASSEMENT D-GROEP

Aantal verreden tochten : 25 Aantal kilometer : 1289.8
Aantal uitgevallen tochten : 7

Beloning : 23 - 25 Tochten (90%-100%) GOUD
19 - 22 Tochten (75%- 90%) ZILVER
15 - 18 Tochten (60%- 75%) BRONS

Plt	Lid	Naam	Tochten	Aant.Km	Beloning
1.	104	Corbeij, marly	22	1153.3	Zilver
2.	101	Wessels, mia	21	1085.1	Zilver
3.	114	Peters, mia	18	935.0	Brons
4.	161	Hendriks, ans	15	812.6	Brons
5.	158	Pernot, dia	13	662.9	
6.	153	Joosten, barbara	9	427.6	
	113	Hendrix, sandra	9	422.9	
8.	103	Sampers, christien	3	149.8	
	155	Hendrikx, carla	3	142.2	
	156	Vlodrop van, lies	3	134.0	
11.	102	Verhulst, annie	0	0.0	
	144	Hannen, anne-marie	0	0.0	
	157	Gotzen, els	0	0.0	

EEUWIGE OPKOMSTENLASSEMENT

Pts	Lid	Naam	Af	t/m 1996	Tochten 1997	1998	p.jaar 1999	Totaal
1.	21	Senssen, har		503	45	42	36	626
2.	5	Daal van, jos		435	34	36	25	530
3.	4	Daal van, wim		435	25	18	15	493
4.	26	Nelissen, piet		266	36	31	33	366
5.	1	Vrinzen, erik		337	13	3	10	363
6.	92	Heltzel, jac		233	40	44	24	341
7.	44	Hendrix, bert		309	15	8	7	339
8.	90	Daamen, hennie		207	40	36	42	325
9.	24	Slabbers, math	A	293	27	3	0	323
10.	75	Leenen, arnold		221	32	36	31	320
11.	84	Bok, sjef		215	37	41	25	318
12.	51	Dahmen, huub		236	26	19	13	294
13.	91	Ruyters, chris		193	31	33	36	293
14.	77	Cuypers, harry		238	24	19	10	291
15.	79	Corbeij, charles		185	37	21	27	270
16.	23	Schlicher, bert	A	266	-	-	-	266
17.	41	Vossen, thei		200	19	20	23	262
18.	89	Leek van de, frits		181	28	24	23	256
19.	76	Cuypers, piet		192	42	14	7	255
20.	94	Houwen, martijn		210	23	16	0	249
21.	13	Schuren, harrie		221	11	9	5	246
22.	137	Peeters, wim		144	37	26	33	240
23.	48	Bevers, wil	A	239	-	-	-	239
24.	101	Wessels, mia		154	25	23	21	223
25.	52	Smits, ge		162	24	18	12	216
26.	14	Schuren, chris		184	18	6	4	212
27.	87	Vrinzen, rob		202	9	0	0	211
28.	64	Helwegen, huub		202	0	0	0	202
29.	138	Theunissen, jac		101	32	34	34	201
30.	125	Hamers, rene		129	25	26	18	198
31.	69	Helwegen, dre	A	191	-	-	-	191
32.	109	Janssen, mia	A	152	20	10	-	182
33.	71	Venne van de, har	A	174	5	-	-	179
34.	104	Corbeij, marly		120	20	16	22	178
35.	119	Pol van, geert		118	22	13	3	156
36.	114	Peters, mia		105	11	16	18	150
37.	113	Hendrix, sandra		128	4	7	9	148
38.	22	Daal van, Rob	A	144	-	-	-	144
	60	Wolters, pierre	A	144	-	-	-	144
40.	65	Valkenburg, Tim	A	141	-	-	-	141
41.	152	Stevens, bart		33	41	32	34	140
42.	81	Hulsbosch, sjra		131	4	0	0	135
43.	140	Cox, david		77	24	13	16	130
44.	85	Hansen, Wiel	A	124	-	-	-	124
45.	151	Kierkels, rene		25	38	27	32	122
46.	88	Hilgers, robert		85	23	6	0	114
47.	98	Smeets, Ron	A	113	-	-	-	113
48.	103	Sampers, christien		89	8	4	3	104
49.	30	Boots, Hans	A	91	-	-	-	91
50.	145	Sniedt, wiel	A	74	15	0	-	89
51.	102	Verhulst, annie		87	0	0	0	87
52.	95	Hulsbosch, Sjaak	A	79	-	-	-	79
	144	Hannen, anne-marie		60	17	2	0	79

Pts	Lid	Naam	Af	t/m 1996	Tochten 1997	1998	p.jaar 1999	Totaal
54.	86	Hannen, jan	A	77	0	0	-	77
55.	106	Dam van-jegen, kitty	A	73	-	-	-	73
56.	35	Schoote van, Roger	A	70	-	-	-	70
	61	Vocking, Gustaaf	A	70	-	-	-	70
	96	Hannen, paul	A	70	-	-	-	70
59.	56	Wolters, Paul	A	69	-	-	-	69
60.	72	Stapper, maurice		65	0	0	0	65
61.	82	Mols, Cees	A	60	-	-	-	60
	136	Mooren, jan	A	60	-	-	-	60
63.	143	Cuypers, pedro		53	4	0	0	57
64.	46	Smeets, Ron	A	55	-	-	-	55
65.	118	Theunissen, Marjan	A	54	-	-	-	54
66.	100	Hovens, desiree	A	50	-	-	-	50
67.	80	Beunen, arjan	A	48	-	-	-	48
	122	Dillen van, ronald	A	48	0	0	-	48
69.	73	Meuwissen, Johan	A	45	-	-	-	45
70.	59	Verheijden, frien		44	0	0	0	44
	153	Joosten, barbara		7	14	14	9	44
72.	55	Theelen, bert		43	0	0	0	43
	147	Straetemans, margriet	A	43	-	-	-	43
74.	141	Coumans, jan	A	42	-	-	-	42
75.	148	Janssen, jan	A	41	-	-	-	41
76.	150	Jennissen, claudia	A	31	6	0	-	37
77.	54	Tellers, Jack	A	36	-	-	-	36
	93	Peeters, Pieter	A	36	-	-	-	36
	107	Nelissen, Clarina	A	36	-	-	-	36
	133	Creemers, wim	A	36	-	-	-	36
81.	49	Heijnen, Jack	A	34	-	-	-	34
82.	135	Meels, roger	A	33	-	-	-	33
83.	134	Kemmeren, marc	A	32	-	-	-	32
84.	156	Vlodrop van, lies		*	13	14	3	30
85.	70	Hanssen, Geert	A	28	-	-	-	28
	142	Houben, roger		28	0	0	0	28
87.	116	Dalemans, Har	A	27	-	-	-	27
88.	53	Eijssen, marcel	A	26	-	-	-	26
	155	Hendrikx, carla		*	11	12	3	26
90.	36	Rulkens, Frank	A	25	-	-	-	25
	111	Houben, marlie	A	25	-	-	-	25
92.	29	Peeters, Pieter	A	24	-	-	-	24
	159	Slabbers, p		*	*	*	24	24
94.	160	Schuren, geert		*	*	*	23	23
95.	154	Decker, roger	A	*	18	2	-	20
96.	34	Montfort van, don	A	17	-	-	-	17
	39	Welters, Carlo	A	17	-	-	-	17
	63	Dings, Mart	A	17	-	-	-	17
	124	Tiel, pascal	A	17	-	-	-	17
100.	33	Eijssen, Guus	A	16	-	-	-	16
	108	Slangen-in't Groen, Cocky	A	16	-	-	-	16
102.	66	Valkenburg, Elbert	A	15	-	-	-	15
	161	Hendriks, ans		*	*	*	15	15
104.	67	Bevers, Nico	A	14	-	-	-	14
	78	Creemers, Jos	A	14	-	-	-	14
	139	Beurskens, har	A	14	-	-	-	14
	146	Verstappen, carola	A	14	-	-	-	14
108.	123	Kikken, gerard	A	13	-	-	-	13
	158	Pernot, dia		*	*	*	13	13
110.	45	Heuts, Pierre	A	12	-	-	-	12
111.	99	Mols-de Jongh, Henny	A	11	-	-	-	11
	157	Gotzen, els		*	*	11	0	11

Pts	Lid	Naam	A f	t/m 1996	Tochten 1997	1998	p.jaar 1999	To-taal
113.	68	Hendrix, Jan	A	10	-	-	-	10
114.	120	Hensgens, Seppo	A	9	-	-	-	9
115.	112	Temme-Coenen, Truus	A	7	-	-	-	7
	115	Schoof, Hartmut	A	7	-	-	-	7
117.	38	Loo van der, Ruud	A	6	-	-	-	6
	57	Jonker, Arjan	A	6	-	-	-	6
	74	Melick van, Patrick	A	6	-	-	-	6
	83	Creemers, Marco	A	6	-	-	-	6
	105	Schoof, Francis	A	6	-	-	-	6
	110	Wolters, Agnes	A	6	-	-	-	6
123.	97	Hannen, Frank	A	5	-	-	-	5
124.	62	Engelen, Huub	A	4	-	-	-	4
	121	Vilters, Peter	A	4	-	-	-	4
126.	149	Pol van, hennie	A	3	-	-	-	3
127.	58	Lebesque, Geert-Jan	A	2	-	-	-	2

BESTUURSBERICHT

Noteer alvast op de kalender dat op maandagavond 27 december onze jaarvergadering wordt gehouden in het handbooglokaal van café Bos aan de Marktstraat. Aanvang 20.00 uur.

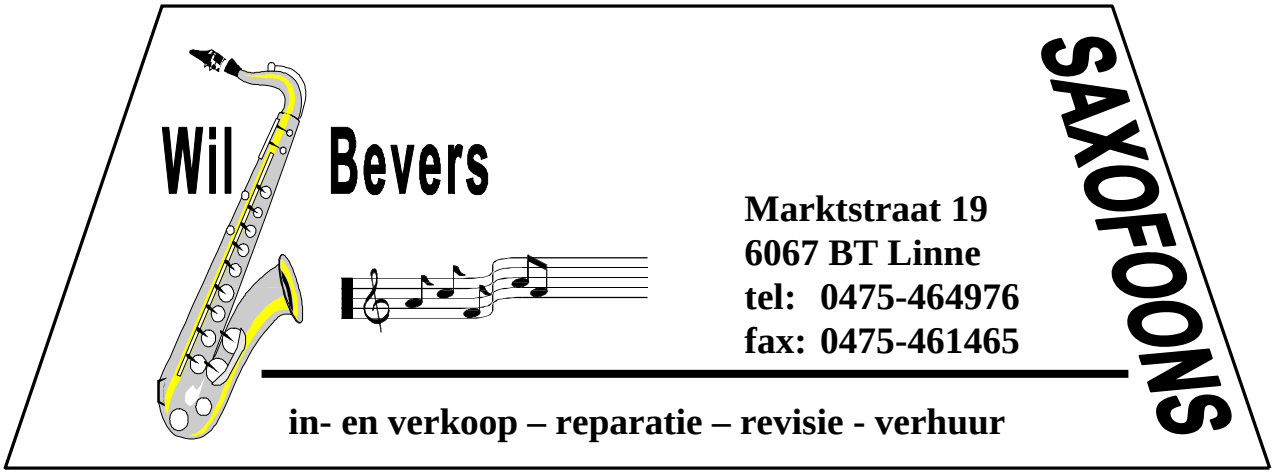

LAATSTE PRIJSVRAAG 1999

Wie is deze renner?

Oplossingen kunnen schriftelijk, telefonisch, via e-mail, mondeling of met rooksignalen aan de leden van de redactie worden medegedeeld.

KORT MAAR KRACHTIG!
MARLY CORBEIJ

Wat moet ik nog aanvullen op het afgelopen seizoen?
We hebben de donderdagavonden weer samen met plezier gefietst en er zijn gelukkig geen gekke dingen gebeurd.
En het nieuwe seizoen in die nieuwe eeuw, een nieuwe kans?
We beginnen er gewoon aan, net als zovelen al eeuwen voor ons hebben gedaan.
Dames, "overleef" de winter en misschien zien we elkaar in het veld.
Ik zie jullie in elk geval over enkele maanden weer.
Of gaan we nog samen bos en heide verkennen?
Bel dan: 0475-464315.
Alvast voor alle leden een super "eeuwwisseling" op 31.12!

FIETSROUTE ONTWERPEN, EEN LEUKE KLUS?
WIM VAN DAAL

Dat ik hier en daar een beetje de weg weet, dat zal inmiddels wel algemeen bekend zijn. Voor de club heb ik in de loop der jaren het peloton over diverse mooie wegen geleidt. Sinds enige jaren gebruik ik die kennis ook om tochten voor recreatieve fietstochten uit te zetten. De bekendste is wel de jaarlijkse 'Landelijke fietsdag' die elk jaar op de eerste zaterdag van mei verreden wordt. Het betreft een tocht van plm. 35 km die in onze omgeving georganiseerd wordt door de VVV Roermond. Daarnaast zet ik ook tochten uit voor de 'Internationale fietstocht' van 't Reutje, die door de plaatselijke fanfare georganiseerd wordt. In tegenstelling tot de tochten vermeld in het Lekke Tube programma worden deze tochten uitvoerig beschreven. Hierbij worden ook regelmatig herkenningspunten gebruikt om er maar vooral voor te zorgen dat niemand de juiste route kan missen. Ik wil jullie in dit verhaal eens duidelijk maken hoe een fietstocht uiteindelijk tot stand komt.

De opdracht

Als voorbeeld heb ik de tocht van de landelijke fietsdag 1999 genomen. Deze toch heb ik in oktober 1998 uitgezet. Basis voor elke tocht die ik uitzet zijn de wensen en eisen van de organisatie. Zo kreeg ik in september 1998 de volgende lijst van wensen aangeleverd.

De tocht uitzetten rondom de plaatsen Horn, Haelen, Heythuysen en Baexem.
De tocht moet minimaal één molen bevatten. Op dag dat de tocht georganiseerd wordt is het ook nationale molendag.
De tocht moet een van de kasteelparken Horn of Baexem bezoeken.
Op de geitenboerderij Heijerhof wordt een opendag georganiseerd. Deze boerderij in de route opnemen.
Als controlepost moet de St. Elisabethshof in de route opgenomen worden.
De lengte van de tocht moet rond de 35 km zijn

Met deze gegevens moet ik me een idee vormen van de posities van de objecten op de landkaart. Daartoe kopieer ik uit een atlas een aantal landkaarten met schaal 1 op 25000. Wellicht herinneren we ons nog van school: dit betekent dat elke centimeter in werkelijkheid 25.000 centimeter is of te wel 250 meter. Elke kilometer is dus op de kaart 4 centimeter.
Deze landkaarten worden aan elkaar geplakt zodat ik de hele omgeving op een overzicht heb. Dan ga ik in kleur alle objecten op de kaart markeren. Een

compleet overzicht krijg ik pas als ik een halve cirkel op de kaart teken als middelpunt de VVV in Roermond (vertrekpunt) en als straal 50 centimeter. De route moet binnen of op de rand van deze cirkel blijven. Die 50 cm kun je als volgt afleiden: als de tocht 35 km lang mag zijn, betekent dat in rechte lijn 17,5 km heen en 17,5 km terug. Op de kaart zijn 17,5 km (schaal 1 op 25000) dus 70 cm. Aangezien een route nooit recht heen en terug kan lopen, zit ik met 50 cm toch wel op een maximum. De basis is nu gelegd.

De uitwerking

Je kunt je voorstellen dat bij het inkleuren van de kaart al allerlei mogelijke wegen in mijn gedachten opkomen. Ik zet dan ook nu al groene streepjes op de kaart van wegen die ik zeer geschikt acht voor deze route. Maar of ik ze allemaal aan elkaar kan rijgen is nog maar de vraag.

1. Route rondom de plaatsen Horn, Haelen, Heythuysen en Baexem.

Dan ga ik puur op feiten aan de slag. Eerste belangrijke aspect is dat een route altijd rechtsom moet gaan. Dit is voor de veiligheid. In een rechtsom lopende route zitten altijd meer rechter (veilige) dan linker (onveilige) bochten. Deze route is namelijk niet alleen voor jonge in de bloei van hun leven zijnde mensen, maar worden veelvuldig door kinderen en door oudere mensen gefietst. En die hebben wat meer problemen met achter op komend verkeer bij linkerbochten. Als je in deze cirkel denkt liggen de plaatsen dus voor de hand: Roermond, Horn, Baexem, Heythuysen, Haelen, Horn en weer Roermond. Duidelijk is in elk geval dat de heen en terugweg tussen Roermond en Horn over dezelfde weg zal lopen. Afbuigen naar Osen staat niet ter discussie, want daar zijn we voorjaar 1998 al geweest. Daarom gaat de route op de heenweg recht toe recht aan naar Horn, maar op de terug weg neem ik de weg rondom de Noord-plas en het fietspad aan de zuidkant van de brug.

2. De tocht moet minimaal één molen bevatten.

De molens van Horn liggen voor de hand, maar ik neem toch die van Baexem. Voordeel hiervan is enerzijds dat er in Baexem toch een aantrekkelijk toeristisch object aangedaan wordt (zie ook keuze kasteeltuinen) anderzijds kan ik de molens van Horn beter overslaan om in de toekomst te gebruiken. De route naar Baexem leidt nu over de B-wegen aan de zuidkant van de rijksweg door Horn, vervolgens wordt de Napoleonsweg over gestoken en volgen we de oude rijksweg naar Baexem, een zeer rustige weg door de bossen. Bij Baexem even parallel aan de rijksweg en daarna binnen door naar de molen. De eerste 10 km zijn klaar.

3. De tocht moet een van de kasteelparken Horn of Baexem bezoeken.

De kasteeltuin van Baexem ligt aan de zuidkant van de rijksweg. Dat is minder gunstig voor een route aan de noordkant van de rijksweg. Dit betekent dat de fietsers twee keer de rijksweg moeten oversteken. Blijft dus over de kasteeltuin in Horn. De route moet van Haelen naar Horn. Daarvoor neem ik niet de weg langs Buggenum (te veel kilometers om), maar de Haelener weg die midden in Horn uitkomt. In Horn moet de weg dus langs de kasteeltuinen lopen, zodat ik de route aan de Noordkant van Horn naar het oosten laat afbuigen om vervolgens bij de kasteeltuinen uit te komen.

4. De geitenboerderij Heijerhof in de route opnemen.

Een ander moeilijk punt is de geitenboerderij. Deze ligt aan een B-weg die vanuit Baexem eenvoudig te bereiken is, maar deze B-weg eindigt aan de andere kant op de rijksweg Horn-Heythuysen. En die rijksweg met fietspad wil ik vermijden en dat maakt het bereiken van Heythuysen erg moeilijk. Hoe lossen we dat op? Nu loopt er parallel aan deze B-weg een zandpad aan de rand van het bos. Via dit zandpad kan ik vlak voor de boerderij uitkomen en fietsers vervolgens weer terug sturen over eerder genoemde B-weg. Oplossing gevonden.

5. Controlepost St. Elisabethshof in de route opnemen.

De St. Elisabethshof ligt in het Leudal aan de weg Roggel-Haelen vlak na een weg die vanuit Heythuysen komt. Daarmee is dus de route naar de controlepost definitief: Heythuysen, St. Elisabethshof, Haelen. Blijft open het stuk vanuit de Geitenboerderij naar en door Heythuysen. Daar loopt een mooie B-weg waarna we op het einde nog even over het fietspad Baexem-Heythuysen moeten. Heythuysen centrum in rijden op deze drukke weg is een linkerbocht met achterop komend verkeer. Oplossing is om bij het binnen rijden van de bebouwde kom even rechtsaf een woonwijk in te schieten om vervolgens een linkerbocht te krijgen met verkeer van links en rechts. Dat maakt de route veiliger. Van Heythuysen centrum naar de controle post loopt een weg recht toe recht aan. Maar dat is voor mij dus niet de standaard keuze. Er loopt nog een andere B-weg door de bossen rondom ‘De Busschop’ (Pannekoekhuis). Dan komen we toch weer op de weg van Heythuysen naar Haelen uit. Deze weg is bij velen onbekend zoals bleek toen ik afgelopen zomer de B-groep over deze weg liet fietsen. Maar voor een groep die niet met snelheden van 35 km/u en hoger rijdt een schitterende omgeving.

6. De lengte van de tocht moet rond de 35 km zijn.

Alle probleem gevallen zijn van een oplossing voorzien. Om nu te bepalen of het juiste aantal kilometers gehaald wordt, loop ik de route nauwkeurig na

met de kaartmeter. Deze meter is voorzien van een klein wieltje dat het aantal centimeters meet op de kaart. Als je dan bij de juiste schaal verdeling kijkt, kan je direct aflezen hoeveel kilometer de route is. Dit blijkt rond de 32 km te zijn. Klein probleempje dus. De controlepost St. Elisabethshof ligt na bijna 20 kilometer. Dus de oplossing moet in het tweede gedeelte aangebracht worden daar anders de afstand vóór de controlepost te groot is. Een controlepost wordt vaak als rustpunt gebruikt (er is ook een bezienswaardig museum in de St. Elisabethshof) waardoor dit punt rond de helft van de route moet liggen. En wijkt dit af, dan naar boven. Dat is een mentale kwestie. Als je op de controleplaats nog niet op de helft bent, dan is het nog ver!
Dit kan ik natuurlijk oplossen door een kleine omleiding. Maar waar? Er zijn meerdere mogelijkheden. Ik kies voor het Leudal richting Nunhem. Vanuit de weg Roggel-Haelen linksaf richting Leudalmolen en vanuit Nunhem weer naar Haelen. Nadeel van deze oplossing is dat de lengte nu rond de 37 kilometer ligt, maar passen we wel weer een mouw aan. Het idee is uitgewerkt en het ontwerp is klaar.

De basis zoals boven beschreven laat ik dan op me inwerken. Ik denk er een tijdje over, slaap erover, laat me spontaan dingen invallen. Meestal breng ik dan nog kleine wijzigingen aan alvorens ik de weg op ga.

Het proefrijden

Het leuke werk is nu achter de rug, nu nog leuker werk. Als de tijd rijp is trek ik erop uit met de ATB. Gewapend met een kilometerteller en een microcassette recorder ga ik op pad. Vroeger werkte ik met pen en papier: elk kruispunt stoppen, details opschrijven, en weer optrekken. Dat kostte zoveel vrije tijd dat mijn kinderen mij met vaderdag verrasten met een microcassette recorder. Zou ik sneller klaar zijn en meer tijd voor hen over hebben! Gelijk hebben ze natuurlijk. Met die recorder lijk ik wel een journalist, maar het werkt voortreffelijk. Ik moet natuurlijk hier en daar inhouden om de situatie te beschrijven en de straatnamen dicteren, maar dan gaat het snel weer verder.

Ik volg grotendeels de uitgezette route, maar het is niet uitgesloten dat ik hier en daar een straat wel een of twee keer op en neer fiets voordat ik bepaald heb welke route ik uiteindelijk zal nemen. Men kan zich nou wel voorstellen dat mensen die op dat moment aan de straat staan of in de tuin werken mij met een verwonderd gezicht aankijken en zich afvragen wat ik daar nou zoek. Als men dan hoort hoe ik mijn bevindingen op de recorder inspreek, dan krijg je helemaal starende blikken. Maar goed, ik heb een doel: de route moet naar mijn oordeel zo optimaal mogelijk worden.

Men kan zich wellicht voorstellen dat het niet bij een keer rijden blijft. Soms

valt de proefrit tegen, kruispunten zijn niet overzichtelijk, het aantal kilometers bevat een meetfout, de route is toch niet zo geweldig als ik me voorgesteld heb. Diverse redenen om toch weer veranderingen aan te brengen. De ervaring leert dat ik twee tot drie maal de route fiets voordat de route definitief is. Tijdens de tweede en derde proefrit worden natuurlijk de inmiddels uitgeschreven aanwijzingen voor de al bekende stukken gecontroleerd en voor de nieuwe stukken weer vastgelegd.

Het definitieve ontwerp

Uiteindelijk is het zover. De beschrijving is klaar, de tocht voldoet aan mijn eisen en is natuurlijk conform de wensen van de organisatie. Dan wordt de tocht ingetekend op een landkaart en samen met de beschrijving toegestuurd aan de organisatie. Voor de landelijke fietsdag moet de tochtbeschrijving voor 1 november ingeleverd zijn bij de ANWB in Den Haag. Daar worden de tientallen tochten uit heel Nederland samen met de bijbehorende voorwoorden en reclame gedrukt. Tussendoor komt nog een zetproef controle, maar die wordt door de medewerkers van de VVV uitgevoerd.

Dan is er voor mij nog een klusje over. Ruim een week voor de tocht krijg ik een afdruk van de route toegestuurd. Enkele dagen voordat de tocht georganiseerd wordt ga ik dan proefrijden. Is er nog wat veranderd het laatste halve jaar? Bij deze tocht bleek dat op twee plaatsen het geval. Allereerst was er kermis in Buggenum. De weg bij het kermisplein was afgesloten en er stond een vrachtauto dusdanig geparkeerd dat deze het zicht op een straatnaambordje geheel ontnam. Het tweede punt lag in Haelen, waar men een kruispunt van vorm veranderd had. Waar er vroeger een T-splitsing lag waar men linksaf moest, was er nu een doorgaande bocht naar rechts gemaakt waarbij de weg naar links van een soort oprit was voorzien zoals je tegen komt bij woonerven. Dan kan een route-instructie zeer verwarrend zijn. De wijzigingen worden dan naar de VVV gefaxed waarna deze de correctie aan de route beschrijving toevoegen.

Op de eerste zaterdag in Mei is het dan zover. Duizenden Nederlanders in heel Nederland gaan de fiets op om te genieten van de schitterende fietstochten, de diverse open dagen bij boerderijen, musea en molens bezoeken, versnaperingen nuttigen op de gezellige terrassen langs de route. Een mooie dagje uit in ons mooie Nederland. Zelf heb ik in 1998 in St. Odiliënberg op een terras van een café bij de kerk heerlijk zitten genieten. Niet alleen van een pilsje, maar ook van al langs die langs trekkende fietsers, de gesprekken op het terras. Want wie verwacht nu dat degene die de tocht uitgezet heeft hier op het terras mee luistert naar de positieve en negatieve commentaren van de deelnemers? Het weer is net zoals bij tochten van de Lekke Tube van grote invloed op deze dag. Het aantal deelnemende fietsers van de tocht die rondom Roermond georganiseerd wordt varieert van enkele

honderden in minder goede jaren tot rond de duizend in goede jaren. En daar doe je het uiteindelijk allemaal voor. Wellicht dat er volgend jaar ook

gezinnen van lekke tubers onder deelnemers te ontdekken zijn. Behoed U voor negatief commentaar, want de uitzetter van de tocht kan U overal afluisteren!

DE LEKKE TUBE, HET JAAR 2000, EN VERDER?? CHARLES CORBEIJ

Het is vrijdag, 8 oktober 1999. De telefoon gaat, Wim van Daal. Charles, je zou een stukje schrijven voor ‘t Binnenblaad. Sorry Wim, maar mijn dochter is vandaag jarig, 16 jaar! Waar gaat die tijd heen?

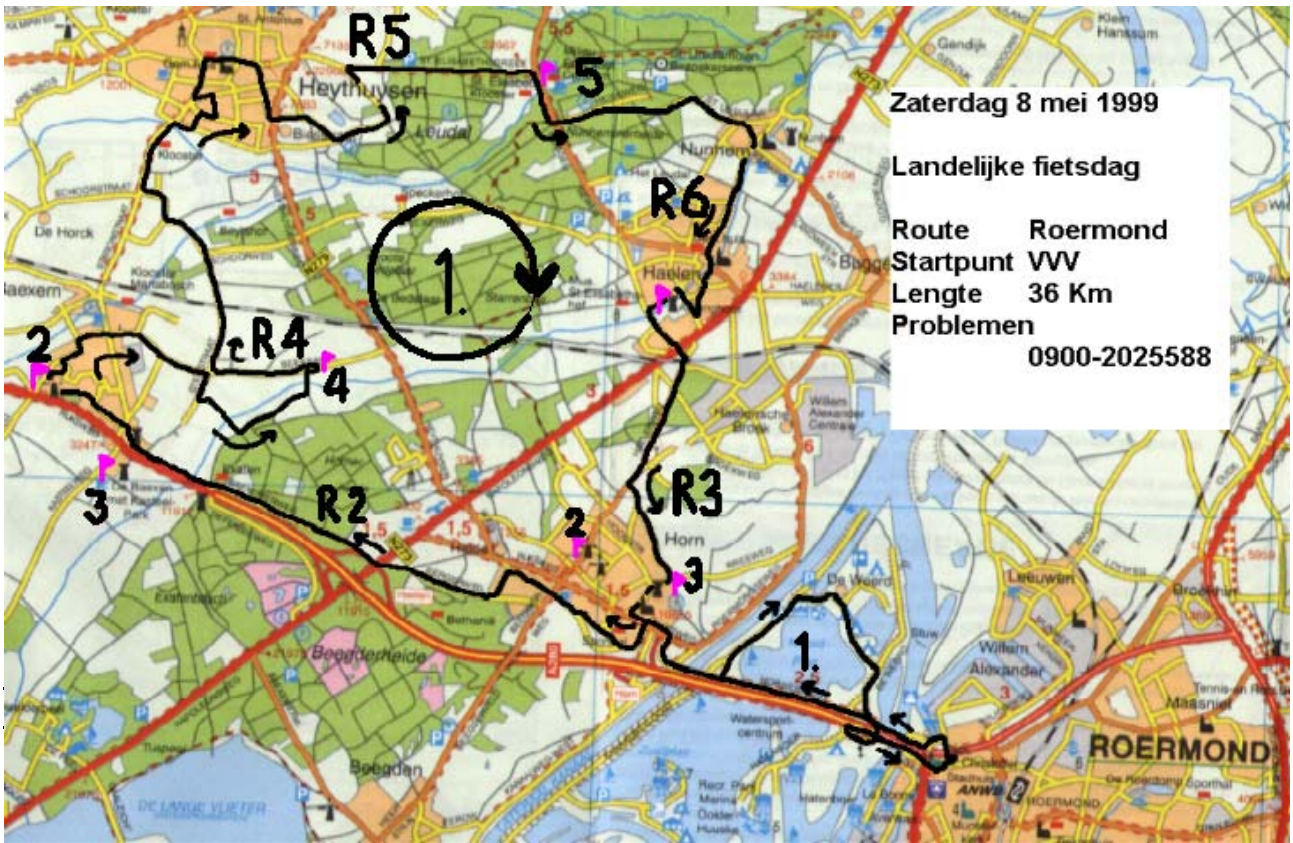

Het is mei 1977, wanneer ik als dienstplichtig soldaat Marly ontmoet. Het is juli 1979 als ik Marly mijn ja-woord geef. Nu, 8 oktober 1999 is het ruim 20 jaar geleden dat ik mijn lidmaatschap van De Lekke Tube heb aangemeld en mijn dochter wordt vandaag 16 jaar. De tijd vliegt, de tijd gaat razendsnel. Ook voor een fietsclub.

Begonnen met pubers van 16/17 jaar, in de gloriejaren uitgegroeid tot A, B en D-groep. We spreken heden ook nog van A en B, terwijl de realiteit gebiedt te constateren dat de overblijvende leden gewoon als één groep op hun racefiets kilometers moeten maken. De leeftijd van onze leden mag inmiddels gemiddeld al zeker rond de 40+ (dik!!) vastgesteld worden. Ondanks dat feit en het feit dat het (fanatieke) ledental terugloopt, blijven de "overlevenden" hun kilometers volbrengen. De één wat meer dan de ander. Laat ons daarmee ook vanaf 2000 doorgaan, althans diegenen die nog enigermate gemotiveerd zijn. Met één groep, want dat is onontkoombaar.

Onze D-dames houden het nog wel even vol, zeker als op de donderdagavond één of meerdere collega's aansluiten. Dat moet ook geen punt zijn als het bijv. op woensdag heeft geregend of iemand heeft geen tijd gehad. Ikzelf heb enkele malen ervaren dat het zeer ontspannen en gezellige uurtjes zijn. Wat maakt het ook uit, als het doel maar hetzelfde blijft.

Het jaar 2000 staat voor onze deur, hopenlijk brengt dat jaar in elk geval gezondheid voor alle leden en hun naasten. De toekomst, ik zie het aan mijn dochter, 16 jaar, zij begint, wij gaan terug. Toch voel ik mij nog sterk genoeg om lid te blijven van een fietsclub, onze Lekke Tube!

Tot ziens in het voorjaar 2000!